

vi ønskede, at Loven helst maatte se ud, som vi vilde, og der er saaledes her et Tilfælde, hvor det kunde være ønskeligt, at Indenrigsministeren kunde være i Stand til at imødegaa en saadan Omgaaen af Bestemmelserne, som det i Virkeligheden maatte siges at være. — Der er sket en anden Forandring ved det foreliggende Lovforslag, som heller ikke tiltaler mig, nemlig at man i det andet Ting har udstemt første Stykke af § 11 i Lovforslaget, der lød saaledes: „Forbrugsforeninger ere undergivne denne Lovs Bestemmelser for Forhandlere af Margarine, Oleomargarin og Margarineost“. Jeg tror, at det var en meget hensigtsmæssig Bestemmelse, som man helst burde have ladet blive staaende i Lovforslaget. Endelig skal jeg endnu nævne den tredje Bestemmelse, som den højtærede Indenrigsminister har omtalt, nemlig at man vedblivende vil gøre Loven temporær ved, at man har indsat en Bestemmelse om, at den kun skal gælde i 5 Aar fra Straftærdelsesdagen. Det er af flere Grunde uhenigtsmæssigt, at det bliver staaende; naar Loven i øvrigt faar en saadan Stikkelse, at den erkendes for i alt væsentligt at være tilfredsstillende, maa man helst være fri for saaledes tvunget periodisk at skulle optage det Spørgsmaal til Diskussion igen. Vi have Lovarbejder nok her paa Rigsdagen til, at vi ikke behøve paa den Maade at sørge for, at der ikke mangler Arbejdsstof. Jeg vil derfor sætte megen Pris paa, at vi kunne faa denne Begrænsning af 5 Aar hævet, men i øvrigt skal jeg som sagt indrømme, at der er vist Smødekommenhed fra det andet Tings Side, og navnlig sætter jeg megen Pris paa, at denne Bestemmelse om Margarineost er optagen i Loven. Der er ikke nogen nær Udflugt til, at vi kunne faa en Lov om Tilhyn med Bevnedsmidler, og der er ikke Tvivl om, at der drives Svig efter stor Maalestok ved at sælge Margarineost i Stedet for, om jeg saa maa sige, Naturost. Jeg skal anbefale Loven til videre Fremme. Man kan da altid tage under Overvejelse til 2den Behandling, om der ikke kan gøres nogen Ændring paa enkelte af de Punkter, jeg har omtalt.

vi ønskede, at Loven helst maatte se ud, som vi vilde, og der er saaledes her et Tilfælde, hvor det kunde være ønskeligt, at Indenrigsministeren kunde være i Stand til at imødegaa en saadan Omgaaen af Bestemmelserne, som det i Virkeligheden maatte siges at være. — Der er sket en anden Forandring ved det foreliggende Lovforslag, som heller ikke tiltaler mig, nemlig at man i det andet Ting har udstemt første Stykke af § 11 i Lovforslaget, der lød saaledes: „Forbrugsforeninger ere undergivne denne Lovs Bestemmelser for Forhandlere af Margarine, Oleomargarin og Margarineost“. Jeg tror, at det var en meget hensigtsmæssig Bestemmelse, som man helst burde have ladet blive staaende i Lovforslaget. Endelig skal jeg endnu nævne den tredje Bestemmelse, som den højtærede Indenrigsminister har omtalt, nemlig at man vedblivende vil gøre Loven temporær ved, at man har indsat en Bestemmelse om, at den kun skal gælde i 5 Aar fra Straftærdelsesdagen. Det er af flere Grunde uhenigtsmæssigt, at det bliver staaende; naar Loven i øvrigt faar en saadan Stikkelse, at den erkendes for i alt væsentligt at være tilfredsstillende, maa man helst være fri for saaledes tvunget periodisk at skulle optage det Spørgsmaal til Diskussion igen. Vi have Lovarbejder nok her paa Rigsdagen til, at vi ikke behøve paa den Maade at sørge for, at der ikke mangler Arbejdsstof. Jeg vil derfor sætte megen Pris paa, at vi kunne faa denne Begrænsning af 5 Aar hævet, men i øvrigt skal jeg som sagt indrømme, at der er vist Smødekommenhed fra det andet Tings Side, og navnlig sætter jeg megen Pris paa, at denne Bestemmelse om Margarineost er optagen i Loven. Der er ikke nogen nær Udflugt til, at vi kunne faa en Lov om Tilhyn med Bevnedsmidler, og der er ikke Tvivl om, at der drives Svig efter stor Maalestok ved at sælge Margarineost i Stedet for, om jeg saa maa sige, Naturost. Jeg skal anbefale Loven til videre Fremme. Man kan da altid tage under Overvejelse til 2den Behandling, om der ikke kan gøres nogen Ændring paa enkelte af de Punkter, jeg har omtalt.

Det. Hansen: Jeg skal tillade mig at støtte de Bemærkninger, som den ærede Taler, der nu satte sig, gjorde med Hensyn til § 5 om det uheldige i, at man ved en ny Lov slaar fast paa samme Maade, som man slog fast ved en Lov de Farvetavler, som ledsagede Indenrigsministerens Bekendtgørelse af 17de Maj 1888 i Anledning af Loven af 5te April 1888, naar man overhovedet vil slaa den Maade til at bestemme